

4416 *ORDRE PRE/672/2006, de 10 de març, per la qual s'estableix un període transitori per a la substitució dels dipòsits auxiliars de distribució.* («BOE» 60, d'11-3-2006.)

El Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, i modificat pel Reial decret 277/2005, d'11 de març, estableix el règim jurídic aplicable a la fabricació, circulació, emmagatzematge, tinença i utilització d'explosius.

Aquest Reglament constitueix un desplegament del que preveuen els articles 6 i 7 de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana, i va ser aprovat en exercici de la competència exclusiva de l'Estat, reconeguda a l'article 149.1.26a de la Constitució, en matèria de règim de producció, comerç, tinença i ús d'armes i explosius.

D'altra banda, el Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera, aprovat pel Reial decret 863/1985, de 2 d'abril, i les seves instruccions tècniques complementàries, complementen les disposicions del Reglament d'explosius respecte de l'emmagatzematge i transport interior d'aquests productes en les explotacions mineres, l'execució de voladures amb riscos especials, i altres aspectes de seguretat industrial i laboral.

El Reial decret 277/2005, d'11 de març, va fer una nova redacció del que disposa l'apartat 2 de l'article 190, relatiu als dipòsits auxiliars de distribució. El nou text exigeix ara que aquests polvorins estiguin construïts en forma de caixa forta, amb un nivell de seguretat de grau VII, que s'ha de definir d'acord amb la instrucció tècnica complementària corresponent, ancorats al terreny mitjançant una coberta de formigó i amb doble pany de seguretat. També disposa que el polvorí ha de ser homologat pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

D'altra banda, la disposició transitòria primera del Reial decret esmentat assenyala que aquests polvorins auxiliars de distribució s'han d'adaptar i han de complir els requisits de seguretat que s'hi estableixen en un termini d'un any a partir de l'endemà de la publicació d'aquest Reial decret en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No obstant això, del tenor de l'esmentat article 190.2 és necessària l'aprovació de la instrucció tècnica complementària corresponent, mitjançant l'actualització de la vigent instrucció tècnica número 18, relativa als dipòsits auxiliars, que forma part del Reglament d'explosius. L'actualització esmentada, de conformitat amb l'autorització que recull expressament la disposició final primera del Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, als ministres de l'Interior i d'Indústria, Turisme i Comerç, s'ha de realitzar per ordre ministerial.

Tanmateix, fins que no es promulgui la norma tècnica corresponent, per a l'aplicació de les previsions que conté aquest article 190.2 és imprescindible la definició de les condicions tècniques mínimes aplicables als polvorins auxiliars de distribució, amb una capacitat unitària màxima de 50 quilograms d'explosius o 500 detonadors, que defineix l'article 190 del Reglament d'explosius.

Les condicions tècniques esmentades van ser aprovades per la Resolució del director general de Política Energètica i Mines de 24 d'agost de 2005, que estableix els requisits tècnics necessaris en aplicació de les noves exigències de seguretat que estableix l'article 190.2 del Reglament d'explosius.

L'ordre ministerial d'actualització de la instrucció tècnica complementària hauria d'haver establert el termini de substitució perquè la indústria consumidora d'explosius pugui procedir a substituir els actuals dipòsits pels nous models, però fins que no es promulgui és convenient

establir per una ordre ministerial específica el període de substitució esmentat.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de l'Interior i d'Indústria, Turisme i Comerç, dispo:

Article únic. Període transitori per a la substitució dels dipòsits auxiliars de distribució.

Els polvorins a què es refereix l'article 190.2 del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, modificat pel Reial decret 277/2005, d'11 de març, han de ser substituïts pels nous models, d'acord amb el criteri tècnic aprovat per la Resolució de 24 d'agost de 2005, en el termini de sis mesos a partir de l'endemà de la publicació de la present Ordre ministerial en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició final primera. Títol competencial.

La present Ordre ministerial es dicta a l'empara de l'article 149.1.26a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de producció, comerç, tinença i ús d'armes i explosius.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

La present Ordre ministerial entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de març de 2006.

FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

Srs. Ministres de l'Interior i d'Indústria, Turisme i Comerç.

CAP DE L'ESTAT

4583 *LLEI 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el règim especial del municipi de Barcelona.* («BOE» 62, de 14-3-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Barcelona, capital de Catalunya, ha estat sempre un símbol de llibertat i de progrés. Ciutat de convivència, feta en la pluralitat i en la diversitat, ha projectat al món la seva capacitat d'iniciativa, la seva vocació de modernitat i el seu compromís solidari amb la construcció d'un món en pau, basat en el respecte i la tolerància. Barcelona, bressol de cultures, ha estat i vol ser un exemple en la defensa dels drets humans i dels pobles.

A començaments del segle XXI, Barcelona es vol atorgar, partint de l'experiència de molts segles d'estatut propi, de gairebé vint-i-cinc anys d'autogovern democràtic i d'acord amb el mandat del Parlament de Catalunya i de les lleis de l'Estat, una Carta Municipal que reforci la seva autonomia, al servei d'una gestió administrativa eficaç i pròxima a les ciutadanes i ciutadans, d'una des-

centralització més àmplia, d'una potenciació de les competències municipals en el marc d'una col·laboració institucional positiva, i d'una millora de la qualitat dels serveis de la ciutat que es correspongui amb les necessitats i ambicions de tots els barcelonins i barcelonines.

Una Carta que respongui als anhels de les ciutadanes i ciutadans que, a través de la seva participació i implicació col·lectiva, han fet de Barcelona el que és. La Carta aprofundeix els mecanismes de participació ciutadana, reforça la pràctica democràtica i estimula la cooperació entre l'Ajuntament i el moviment associatiu i els agents socials, com a factor de progrés i cohesió.

Barcelona és el nucli central d'un continu urbà i d'un territori que s'expressa en realitats municipals plurals i amb valor propi, però que, pel seu caràcter metropolità, requereix coordinació, entesa i l'aplicació de criteris comuns en àmbits diversos.

El municipi de Barcelona disposa des de l'any 1960 d'un règim especial, aprovat pel Decret 1166/1960, pel qual es regula el règim especial de Barcelona, en virtut del qual es van introduir determinades singularitats relatives a l'organització, administració i hisenda municipal en el municipi. Aquest règim especial va ser complementat amb el Decret 3276/1974, de 28 de novembre, de constitució i desplegament de l'Entitat Metropolitana de Barcelona i les seves disposicions concordants.

Posteriorment, la Llei 7/1985, reguladora de les bases del règim local, va mantenir vigent l'esmentat règim especial llevat del que s'hi oposi, la contradigui o hi resulti incompatible, en virtut del que estableix la seva disposició addicional sisena.

Però més enllà d'antecedents històrics, des de la dècada dels 80, l'Ajuntament de Barcelona ha plasmat, en diversos documents, la seva inquietud per disposar d'una normativa que solucionés les deficiències que els responsables municipals es trobaven a l'hora de gestionar una ciutat de més d'un milió i mig d'habitants, però amb un anell metropolità que engloba gairebé tres milions de persones, i oferís solucions adequades per a l'òptima gestió de la ciutat. La fita més rellevant d'aquest procés la va constituir la promulgació pel Parlament de Catalunya, després de la seva aprovació pel Ple de l'Ajuntament de Barcelona per unanimitat el juliol de 1997, d'un «Avantprojecte de Llei especial de Barcelona», de la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta Municipal de Barcelona, norma autonòmica on es preveu un règim especial per a aquesta ciutat pel que fa a diversos aspectes referits en els seus títols, com són l'organització del govern municipal, els districtes, la potestat normativa municipal, la participació ciutadana i els drets dels veïns, l'organització municipal executiva i, essencialment, les competències municipals (urbanisme, infraestructures, habitatge, transports, mobilitat, telecomunicacions, medi ambient, salut pública, serveis socials, joventut, cultura, esports, educació, seguretat ciutadana i protecció civil, entre d'altres).

La legislació estatal postconstitucional s'ha fet ressò d'aquesta necessitat que les dues ciutats més poblades de la geografia espanyola disposin d'una sèrie d'especialitats, justificades precisament en les dificultats que la gestió dels assumptes municipals hi comporta.

Així, la disposició transitòria quarta de la recent Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local, estableix que «mentre no s'aprovi el seu règim especial, el títol X d'aquesta Llei no és aplicable al municipi de Barcelona».

Per la seva banda, l'article 161 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, disposa que «El municipi de Barcelona té un règim financer especial, del qual és supletori el que disposa aquesta Llei».

Les Corts Generals, en diverses ocasions, també han destacat la importància d'aprovar el règim especial que s'instaura en aquesta Llei. En data 18 de març de 2003, el Congrés dels Diputats va adoptar la proposició no de llei sobre les grans ciutats, les ciutats i les seves àrees d'influència urbana, en què s'instava el Govern de la Nació perquè, a través del diàleg amb les entitats locals, les comunitats autònomes i buscant el més ampli consens amb les forces polítiques presents a les Corts Generals, doni compliment a la moció aprovada pel Senat en sessió de 19 de febrer de 2002, per la qual s'instava el Govern, en el marc de les converses existents entre aquest i la Comissió Mixta Generalitat de Catalunya-Ajuntament de Barcelona, i dels acords que s'hi adoptin, a presentar, com més aviat millor, un projecte de llei que atorgui a l'Ajuntament de Barcelona les capacitats i competències que es recullen a la Carta Municipal de Barcelona.

La rellevància de Barcelona en els àmbits econòmic, social i cultural, així com la seva projecció europea i internacional, motiva l'existència d'unes necessitats organitzatives i competencials que difereixen, en alguns aspectes, de les existents en altres municipis espanyols. Si una de les crítiques més reiterades per la doctrina en relació amb la regulació de les entitats locals ha estat la relativa a l'uniformisme en el seu tractament, en metròpolis com Barcelona és on resulta més acusada la necessitat d'articular alguna mesura que permeti als responsables municipals atendre de manera efectiva les demandes ciutadanes. A la voluntat de donar resposta a aquesta necessitat obeeix aquesta Llei, que constitueix, juntament amb la Llei del Parlament de Catalunya 22/1998, de la Carta Municipal de Barcelona, la regulació del règim especial aplicable a aquesta ciutat.

II

La Llei consta de 77 articles, distribuïts en quatre títols, quatre disposicions addicionals, una disposició derogatòria i quatre de finals.

El títol I recull les disposicions generals, en què s'aclareix el règim jurídic que és aplicable al municipi de Barcelona i es consagra l'autonomia local que garanteix la Constitució. D'aquesta forma, es fa ressò del principi de subsidiarietat, construït en el dret comunitari i plasmat a l'article 4 de la Carta Europea d'Autonomia Local, feta a Estrasburg el 15 d'octubre de 1985, i ratificada per Espanya per l'Instrument de 20 de gener de 1988.

Així mateix, aquest títol I regula una Comissió de col·laboració interadministrativa, configurada com a òrgan de col·laboració entre les administracions estatal, autonòmica i municipal, que plasma els seus acords a través dels convenis que se subscriuïn en les matèries d'interès comú.

El títol II recull les especialitats competencials de l'Ajuntament de Barcelona en una sèrie de matèries de directa incidència en la convivència ciutadana, com ara el port de Barcelona, el litoral, les telecomunicacions, la mobilitat o la seguretat ciutadana.

La incidència de la planificació i de la gestió de les grans infraestructures del transport i de comunicacions en general en els interessos de la comunitat veïnal municipal s'evidencia tant des del punt de vista de la seva qualitat de vida com des del de la seva promoció econòmica. En aquest sentit, la participació municipal en els esmentats àmbits és una materialització del principi d'autonomia local.

En qualsevol cas, el caràcter de competència estatal no oculta la interrelació existent entre la planificació i la gestió de les infraestructures estatals i les competències estrictament municipals.

La participació municipal que s'instaura en aquesta matèria és compatible amb les disposicions normatives que preveuen la intervenció municipal mitjançant informes previs a les diferents resolucions a adoptar. A més de l'anàlisi prèvia en el moment de l'informe, es considera convenient preveure la presència de representants municipals que puguin col·laborar en l'adopció de decisions públiques i en la ponderació de la totalitat d'interessos públics implicats. A aquesta finalitat respon la previsió que conté l'article 6.2, on es permet incrementar la representació que correspon a l'Ajuntament de Barcelona en el Consell d'Administració de l'Autoritat Portuària del Port de Barcelona, ateses les característiques especials d'aquest port, on coexisteixen, juntament amb la seva activitat portuària principal, múltiples activitats lúdiques i d'oci.

És procedent fer similars consideracions en relació amb la previsió de subscripció d'un Pla de gestió integrada del litoral, com a fórmula de col·laboració entre l'Estat –a través del Ministeri de Medi Ambient–, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona per a la gestió dels béns de domini públic maritimoterrestre ubicats al terme municipal.

El capítol II d'aquest títol introdueix algunes mesures destinades a facilitar la construcció d'habitatges subjectes a algun règim de protecció pública, per intentar possibilitar l'adquisició per part de l'Ajuntament d'immobles radicats al municipi, perquè es puguin dedicar a la construcció d'aquesta tipologia d'habitatges.

Tal com s'ha assenyalat, la Llei s'incardina en un procés d'atribució d'una participació més àmplia dels ens locals en competències que, malgrat definir-se i estructurar-se com a competències exclusives de l'Estat, tenen repercussions importants en l'àmbit local; entre aquestes, les telecomunicacions. Per aquesta raó, el capítol III es dedica a la regulació d'aquesta matèria, si bé seguint l'esquema de la recent Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.

El capítol IV es dedica a introduir una especialitat en els procediments de declaració de béns d'interès cultural sobre immobles radicats a Barcelona, i estableix un informe preceptiu de l'Ajuntament.

El capítol V es destina a la regulació d'un aspecte tan capital a les grans ciutats com és la mobilitat. En general, els diferents articles que conté aquest capítol V del títol II de la Llei estan motivats per la necessitat d'incrementar i reforçar l'autoritat de l'alcalde i dels seus agents en matèria de trànsit, circulació i seguretat viària a les vies urbanes i travessies que transcorren pel terme municipal de Barcelona.

El reforçament de l'autoritat es justifica per les característiques concretes que presenta el trànsit a Barcelona, que al seu torn causen problemes de mobilitat importants que són específics i diferents dels que es poden trobar en altres municipis espanyols. Entre aquestes circumstàncies és d'una importància especial tenir en compte els problemes provocats pels efectes de la centralitat de Barcelona, especialment respecte als municipis de l'àrea metropolitana, que, atenent la gran densitat de població existent a l'àrea esmentada, té com a conseqüència directa l'entrada i sortida constant d'una gran quantitat de vehicles provinents d'altres municipis.

L'enfortiment de l'autoritat de l'alcalde i dels seus agents constitueix un pas important per incrementar el nivell d'eficàcia en la realització efectiva de les polítiques municipals en matèria de mobilitat. Només cal tenir en compte, en aquest sentit, que Barcelona és una ciutat en la qual s'imposen, anualment, més d'un milió sis-cents mil multes de trànsit, de les quals amb prou feines se n'arriben a poder fer efectives un baix percentatge. Aquest reduït nivell d'efectivitat de les sancions, que

està motivat per diferents causes específiques, comporta, com a conseqüència immediata, un declivi de l'autoritat de l'alcalde i, consegüentment, un augment de la indisciplina viària i una dificultat addicional per assolir l'eficàcia desitjable en la implantació de les mesures i accions de mobilitat empreses per l'Ajuntament.

En definitiva, només incrementant les facultats de l'Ajuntament, del seu alcalde i dels seus agents en matèria d'ordenació, vigilància i control del trànsit i les potestats corresponents, es pot aconseguir un augment del nivell d'efectivitat de les diferents polítiques municipals en matèria de mobilitat.

Finalment, el capítol VI versa sobre una altra matèria d'indubtable incidència i importància en les metròpolis: la seguretat ciutadana, que constitueix un dels aspectes que més preocupa els ciutadans de les grans urbs, a causa de l'increment de les activitats delictives en aquest àmbit. L'objectiu de la regulació en aquesta matèria persegueix, d'una banda, incrementar l'eficàcia de les polítiques dutes a terme mitjançant un reforçament de les funcions d'autoritat de l'alcalde, i de l'altra, assegurar en aquesta matèria la participació ciutadana i de totes les institucions amb competències en matèria de seguretat ciutadana en l'elaboració i el disseny de les estratègies corresponents.

El títol III consolida l'existència de la denominada «justícia de proximitat», un nou esglaó judicial dirigit a resoldre els conflictes derivats de la convivència ciutadana, sense els inconvenients de formalisme i lentitud que de vegades pateix la justícia ordinària. No obstant això, i atès que l'article 122 de la Constitució reserva la regulació d'aquesta matèria a la Llei orgànica del poder judicial, es difereix la posada en marxa dels jutjats de proximitat fins a l'aprovació de la modificació de la dita Llei orgànica en aquest sentit.

Finalment, el títol IV aborda la regulació del règim financer especial de l'Ajuntament de Barcelona al qual fa referència l'article 161 de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovada pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març. L'esmentat règim especial recull les peculiaritats de l'Ajuntament de Barcelona que són necessàries per l'elevada població del municipi, així com per les seves característiques singulars. Així, es regulen una sèrie de particularitats en relació amb els recursos tributaris, com ara el tractament de les bonificacions, el procediment d'autoliquidació, el sistema de recursos o la plasmació del Consell Tributari, òrgan existent actualment en l'estructura orgànica de l'Ajuntament, el balanç de funcionament del qual ha estat molt positiu, per la qual cosa es vol incloure la seva regulació a la Llei, aclarint d'aquesta manera el règim jurídic d'un organisme que intervé en la resolució dels recursos interposats pels ciutadans en matèria tributària.

D'altra banda, s'introdueixen determinades especialitats en la regulació pròpia de cadascun dels tributs –impostos, taxes i contribucions especials– amb la finalitat de millorar-ne la gestió i el funcionament.

El capítol III d'aquest títol regula la participació de l'Ajuntament de Barcelona en els tributs de l'Estat, recollint fonamentalment dues especialitats que singularitzen el municipi de Barcelona en relació amb altres de característiques equivalents:

El finançament d'institucions amb una àmplia projecció i rellevància del municipi de Barcelona.

L'existència «de facto» de l'àrea metropolitana de Barcelona. No obstant això, l'eventual finançament d'aquesta es difereix a la necessitat que la mateixa Comunitat Autònoma, en ús de les seves competències

en matèria de creació de les entitats locals no necessàries, procedeixi a la seva creació.

El capítol IV recull algunes particularitats en matèria de planificació econòmica, pressupost i despesa pública.

La disposició addicional primera pretén aconseguir l'objectiu, assenyalat per la Unió Europea, que les persones amb discapacitat puguin estacionar a les zones reservades a l'efecte, amb independència del lloc de procedència del discapacitat, i que es puguin acollir a aquesta mesura tots els ajuntaments que emetin les esmentades targetes d'estacionament d'acord amb el model establert en la Recomanació 98/376/CE del Consell, de 4 de juny de 1988, sobre la creació d'una targeta per a les persones amb discapacitat.

La disposició addicional segona concreta la legislació aplicable en matèria de finançament de l'àrea metropolitana, per al supòsit que la Comunitat Autònoma la creï. Així mateix, aquesta part final conté altres concrecions, com el termini de subscripció del conveni al qual es refereix l'article 6.3, o la modificació de la Llei de règim del sòl i valoracions.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Règim especial de Barcelona.

1. El municipi de Barcelona, capital de Catalunya, en virtut del que preveuen els articles 137 i 142 de la Constitució i per a la gestió efectiva dels seus interessos respectius, gaudeix de les especialitats que li reconeix aquesta Llei en matèries de competència estatal.

2. El règim especial del municipi de Barcelona s'integra pel que disposen aquesta Llei i la Llei del Parlament de Catalunya 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta Municipal de Barcelona, en aplicació del que disposa la disposició addicional sisena de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases del règim local.

3. En matèria d'organització dels municipis de gran població, únicament són aplicables al municipi de Barcelona les previsions següents del títol X de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local:

a) La possibilitat de delegació de la convocatòria i presidència del Ple en un dels regidors, prevista a l'article 122.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases del règim local.

b) La possibilitat de nomenar membres de la Junta de Govern Local o òrgan que la substitueixi persones que no tinguin la condició de regidors, sempre que el seu nombre no superi un terç dels seus membres, exclòs l'alcalde, així com la previsió relativa al nombre de membres electes necessaris per a la seva constitució vàlida, prevista a l'article 126.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases del règim local.

4. L'atribució de competències a l'Ajuntament de Barcelona efectuada en aquesta Llei s'entén sense perjudici de les competències assignades amb caràcter general als municipis per la legislació bàsica sobre règim local, així com per la legislació sectorial reguladora dels diferents sectors de l'acció pública.

Article 2. Garantia de l'autonomia municipal.

1. D'acord amb l'autonomia garantida constitucionalment als municipis, el que preveu l'Estatut d'autonomia de Catalunya i el que estableix la Carta Europea d'Autonomia Local, es reconeix a l'Ajuntament de

Barcelona el dret i la capacitat efectiva per ordenar i gestionar els assumptes públics que afectin els seus ciutadans, en el marc de l'ordenament jurídic, sota la seva pròpia responsabilitat i en benefici dels seus habitants.

2. Per a l'efectivitat de l'esmentada autonomia, aquesta Llei atribueix a l'Ajuntament de Barcelona, d'acord amb la seva capacitat de gestió, competències en matèria d'infraestructures, domini públic maritimoterrestre, telecomunicacions, patrimoni històric, mobilitat, seguretat ciutadana, justícia de proximitat i hisenda municipal. Així mateix, i en compliment del que preveu l'article 2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, la legislació sectorial de l'Estat atribueix, si s'escau, competències en l'àmbit dels serveis i infraestructures que siguin bàsics per al desenvolupament de la ciutat.

Article 3. Clàusula general de competències.

L'Ajuntament de Barcelona pot promoure tota classe d'activitats i prestar tots els serveis públics que contribueixin a satisfer les necessitats dels ciutadans que no estiguin expressament atribuïts a altres administracions públiques. Així mateix, pot portar a terme activitats i serveis complementaris als que porta a terme l'Administració estatal i autonòmica.

Article 4. Règim financer especial.

En aplicació del que preveu l'article 161 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, aquesta Llei estableix el règim financer especial del municipi de Barcelona. En tot el que no regula el títol IV d'aquesta Llei, és aplicable la normativa estatal en matèria d'hisendes locals.

Article 5. Comissió de Col·laboració Interadministrativa.

Es crea una Comissió, integrada per representants de l'Estat, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que té com a funció realitzar els estudis per articular millor el règim local de Barcelona, proposar criteris de desplegament i aplicació d'aquesta Carta Municipal i avaluar els projectes de col·laboració entre les administracions representades així com la seva aplicació. En compliment d'aquests objectius, pot proposar formes de col·laboració per portar a terme mitjançant la subscripció dels convenis corresponents.

TÍTOL II

Competències de l'Ajuntament de Barcelona

CAPÍTOL I

Participació en el control i la gestió de les infraestructures i del domini públic de l'Estat

Article 6. Participació en la gestió d'infraestructures i serveis i béns de domini públic maritimoterrestre.

1. L'Ajuntament de Barcelona participa en la gestió dels serveis de transport i infraestructures que són competència de l'Estat i afecten directament la ciutat i, particularment, en el port de Barcelona, en els serveis ferroviaris estatals que afectin el seu terme municipal, i en

l'aeroport del Prat, d'acord amb el que estableixi la legislació sectorial corresponent.

2. En el cas del port de Barcelona, per reglament es pot establir, no obstant el que preveu amb caràcter general l'article 40.2 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, una representació de l'Ajuntament de Barcelona de fins al 20 per cent del total dels membres del Consell d'Administració de l'Autoritat Portuària, sempre que no es modifiqui el percentatge de representació atribuït a l'Administració General de l'Estat en el Consell d'Administració esmentat.

3. L'Ajuntament de Barcelona participa en la gestió i control dels béns de domini públic maritimoterrestre del terme municipal, en el marc d'un Pla de gestió integrada del litoral, que s'acorda mitjançant un conveni entre el Ministeri de Medi Ambient, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.

Article 7. *Gestió d'infraestructures i competències municipals.*

La participació de l'Ajuntament de Barcelona en la gestió d'infraestructures de titularitat de l'Administració General de l'Estat no impedeix que l'Ajuntament exerceixi les seves competències pròpies en matèria de planejament, gestió i disciplina urbanística, seguretat i policia local, protecció civil i prevenció i extinció d'incendis, protecció de la salubritat pública, mobilitat i ordenació del trànsit de vehicles i persones, medi ambient i qualsevol altra que així mateix correspongui a l'Ajuntament.

CAPÍTOL II

Béns immobles

Article 8. *Expropiació de terrenys per a edificació d'habitatges.*

No és procedent la reversió dels terrenys expropiats si, en virtut d'una modificació o revisió del planejament que alteri l'ús que va motivar l'expropiació, el nou ús consisteix en la construcció d'habitatges subjectes a algun règim de protecció pública.

Article 9. *Desafectació d'immobles de l'Estat.*

Quan es produeixi la desafectació d'immobles radicats al municipi de Barcelona, propietat de l'Administració de l'Estat, destinats a la prestació de qualsevol tipus de servei públic, incloses les xarxes d'instal·lacions i qualsevol altra infraestructura, es pot procedir mitjançant un conveni a la seva alienació preferent a favor de l'Ajuntament de Barcelona o, si s'escau, a les entitats de dret públic que tinguin atribuïdes competències en matèria d'habitatge, sempre que es destinin a usos dotacionals públics, a la construcció d'habitatges de protecció oficial de titularitat pública o a l'ús com a habitatge de titularitat pública per a lloguer. En el conveni s'estableixen les contraprestacions que derivin de l'alienació, sense perjudici del que preveu l'article 145 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques.

Article 10. *Cessió de béns: reversió.*

En la cessió de béns immobles entre l'Ajuntament i l'Administració General de l'Estat s'entén inclosa la clau-

sula de reversió a favor del cedent quan es desafecten de l'ús o del servei que sigui causa de la cessió, encara que no s'hagi estipulat en els actes o acords en els quals aquella s'ha formalitzat.

Article 11. *Instal·lació subterrània de les xarxes de serveis públics i d'interès general.*

1. Totes les instal·lacions pròpies de les xarxes dels serveis públics de subministraments i d'interès general que discorren pel terme municipal han de ser subterrànies i ajustar la seva ubicació i traçat al planejament urbanístic i, si s'escau, a les ordenances d'utilització del domini públic municipal. Només en cas de concurrència d'urgència o d'impracticabilitat tècnica o econòmica l'Ajuntament pot autoritzar la seva instal·lació en superfície o aèria.

2. Les instal·lacions ja existents quan entri en vigor aquesta Llei han de ser soterrades quan així ho disposi el planejament urbanístic o la corresponent ordenança d'utilització del domini públic municipal i en els terminis que l'un i l'altra estableixin. La imposició del soterrament només dóna lloc a la indemnització únicament per l'import del valor de les instal·lacions existents que no s'hagin de considerar amortitzades en el moment en què s'hagi de fer el soterrament.

CAPÍTOL III

Telecomunicacions

Article 12. *Autorització municipal per a la construcció de xarxes de telecomunicacions.*

La construcció, ampliació, reforma o alteració de xarxes de telecomunicacions a les quals sigui aplicable la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, que necessiti la utilització del domini públic municipal requereix l'obtenció prèvia de la corresponent autorització municipal, encara que la nova connexió de servei que es faci utilitzi canalitzacions existents. Aquestes autoritzacions s'han d'atorgar de conformitat amb el que estableix el planejament urbanístic. Quan l'esmentat planejament no contingui les determinacions detallades oportunes, l'Ajuntament pot dictar les resolucions pertinents per optimitzar les canalitzacions i drets de pas existents per tal d'establir la seva utilització conjunta per part de diferents operadors, en el marc del que estableix la normativa estatal vigent en matèria de telecomunicacions.

Article 13. *Participació de l'Ajuntament de Barcelona en l'ordenació i desplegament de la xarxa. Instal·lació d'antenes.*

L'Ajuntament de Barcelona participa en l'ordenació del procés de desplegament de la xarxa de telecomunicacions en el seu terme municipal, i determina les àrees més òptimes d'emplaçament, concretant els punts idonis d'ubicació mitjançant un estudi de detall, amb l'acord previ amb els operadors. La instal·lació d'antenes de qualsevol tipus està subjecta a llicència urbanística municipal. La concessió de les esmentades llicències s'ha d'ajustar al que preveuen el planejament urbanístic i les ordenances municipals. L'establiment de xarxes civils en zones prèviament definides com de seguretat radioelèctrica requereix autorització prèvia del Ministeri de Defensa.

Article 14. *Accés pels ciutadans als serveis de telecomunicacions.*

L'Ajuntament de Barcelona ha de fomentar que els ciutadans puguin disposar de serveis de telecomunicacions de qualitat, que permetin la prestació de serveis avançats i interactius, amb capacitat d'adaptació a l'evolució de les tecnologies i prestats en règim de competència. Amb aquest fi ha de promoure que els cables, equips i instal·lacions que siguin necessaris per prestar-los puguin arribar als domicilis en les condicions establertes per la normativa vigent.

Article 15. *Xarxes pròpies de telecomunicacions.*

1. L'Ajuntament de Barcelona, com a entitat prestadora de serveis públics basats en infraestructures físiques de caràcter continu, pot instal·lar xarxes pròpies de telecomunicacions diferents de les d'altres operadors.

2. La utilització d'aquestes xarxes pot ser per a ús propi o de tercers, amb subjecció, en aquest últim cas, als principis de neutralitat, transparència i no-discriminació i al compliment dels requisits exigits per la normativa estatal vigent en matèria de telecomunicacions.

CAPÍTOL IV

Patrimoni històric

Article 16. *Béns del patrimoni historicoartístic.*

En els procediments de declaració de béns d'interès cultural, competència de l'Administració General de l'Estat, relatius als immobles radicats al municipi de Barcelona, és preceptiva l'emissió d'un informe per part de l'Ajuntament amb caràcter previ a la resolució que posi fi al procediment.

CAPÍTOL V

Mobilitat

Article 17. *Àmbit material d'aplicació de les competències de l'Ajuntament de Barcelona en matèria de mobilitat.*

En els termes d'aquesta Llei i de la legislació sobre trànsit, circulació i seguretat viària, l'Ajuntament de Barcelona exerceix les competències que té atribuïdes en matèria de trànsit, circulació i seguretat viària sobre les vies urbanes i sobre les travessies, quan aquestes hagin estat declarades vies urbanes, així com sobre qualsevol espai obert a la lliure circulació de persones, animals i vehicles, sense perjudici de les competències que per raons de seguretat ciutadana corresponguin a altres administracions en els mateixos àmbits territorials.

Article 18. *Potestat normativa. Regulació del trànsit mitjançant ordenances.*

1. L'Ajuntament de Barcelona regula mitjançant les ordenances municipals corresponents els diferents usos de les vies a què es refereix l'article 17, i estableix les modalitats i procediments per a l'ordenació, vigilància, control del trànsit de persones, animals i vehicles, amb la finalitat d'harmonitzar els diferents usos, inclosos el de vianants, el de circulació, el d'estacionament, l'esportiu i el lúdic, i fer-los compatibles de forma equilibrada

amb la garantia de la seguretat viària, la mobilitat i fluïdesa del trànsit, la protecció del medi ambient i la protecció de la integritat dels espais públics i privats.

2. Les ordenances que regulen el trànsit poden tipificar infraccions i determinar sancions per fer efectius els seus mandats, d'acord amb els criteris establerts per les lleis.

3. En especial, les ordenances estableixen els límits a partir dels quals es considera prohibida l'emissió de perturbacions electromagnètiques, sorolls, gasos i altres contaminants, sobre les vies i espais a què fa referència l'article 17 d'aquesta Llei. Les ordenances també estableixen els procediments i mecanismes precisos per controlar i sancionar, si s'escau, els titulars i usuaris dels vehicles de motor i ciclomotors quan es faci un ús indegut dels senyals acústics, emetin fums o gasos contaminants o es produeixin sons molestos amb aquests vehicles.

Quan els fets descrits siguin considerats greus i reiterats, sense perjudici de la imposició, si s'escau, de la sanció que correspongui, es pot establir mitjançant una ordenança municipal la immobilització cautelar del vehicle o ciclomotor, i la intervenció del permís o llicència de circulació d'aquest, i es concedeix al titular del vehicle un termini de cinc dies per solucionar les deficiències que motivin les perturbacions esmentades en el paràgraf anterior.

Article 19. *Ordenació, vigilància i control del trànsit. Mesures cautelars.*

1. En l'àmbit de l'ordenació, vigilància i control del trànsit corresponen al municipi de Barcelona, en tot cas, les competències pròpies següents:

a) L'ordenació i el control del trànsit a les vies urbanes de la seva titularitat, així com la seva vigilància per mitjà d'agents propis, la denúncia de les infraccions que es cometin en aquestes vies i la sanció d'aquestes d'acord amb la legislació vigent.

b) La vigilància i control del trànsit, trànsit de pas i circulació de vehicles a les vies públiques urbanes i en travessies que tinguin la consideració de vies urbanes, així com la denúncia de les infraccions i la sanció d'aquestes, sense perjudici de les competències que corresponguin a la policia autonòmica pel que fa a vies interurbanes.

c) La col·laboració amb l'Administració competent en la senyalització, gestió i regulació del trànsit en vies interurbanes, així com en travessies, mitjançant fórmules de cooperació o de delegació.

d) L'adopció de mesures d'estacionament limitat, amb la finalitat de garantir la rotació dels aparcaments, prestant una especial atenció a les necessitats de les persones amb discapacitat que tenen reduïda la seva mobilitat i que utilitzen vehicles, tot això amb la finalitat d'afavorir la seva integració social.

e) L'aprovació de plans de seguretat viària i de mobilitat per a tot l'àmbit territorial del municipi.

f) L'autorització de proves esportives quan discorren íntegrament i exclusivament pel nucli urbà, exceptuades les travessies, llevat que aquestes tinguin la consideració de vies urbanes. Així mateix li correspon la vigilància i protecció de les que autoritzi.

L'informe, que és preceptiu, per a l'autorització de proves esportives quan discorren en part del seu recorregut pel terme municipal de Barcelona.

g) L'adopció de les mesures necessàries per a la concessió de la targeta d'aparcament per a persones discapacitades amb problemes greus de mobilitat o per

a tercers que tinguin reconeguda aquesta condició i per a l'efectivitat dels drets que d'aquesta deriven, tenint en compte la Recomanació del Consell de la Unió Europea de 4 de juny de 1998 sobre creació d'una targeta d'estacionament per a les persones amb discapacitat.

h) Qualsevol altra competència que li atribueixin les lleis o que li siguin delegades per una altra Administració pública.

2. Correspon també a l'Ajuntament de Barcelona adoptar les següents mesures cautelars tendents a garantir la seguretat viària i el respecte de la normativa que regula l'ordenació del trànsit a la ciutat:

a) La immobilització dels vehicles en vies urbanes quan no estiguin proveïts de títol que habiliti l'estacionament en zones limitades en temps o excedeixin de l'autorització concedida fins que s'aconsegueixi la identificació del seu conductor. La retirada dels vehicles de les vies urbanes i el posterior dipòsit d'aquests vehicles quan obstaculitzin o dificultin la circulació o suposin un perill per a aquesta o estiguin incorrectament aparcats a les zones d'estacionament restringit, en les condicions previstes per a la immobilització en aquest mateix article. Igualment, la retirada de vehicles a les vies interurbanes i el posterior dipòsit d'aquests, en els casos i condicions que es determinin per reglament.

b) La realització de les proves, establertes per reglament, per determinar el grau d'intoxicació alcohòlica, per estupefaents, psicòtrops o estimulants, dels conductors que circulin per les vies públiques en les quals té atribuïda la vigilància i el control de la seguretat de la circulació viària.

c) L'establiment de limitacions i restriccions temporals o permanents a la circulació de determinats vehicles, així com el tancament a la circulació de vies urbanes quan sigui necessari per preservar la seguretat viària, el medi ambient, o la protecció del patrimoni, en els supòsits i forma que s'estableixin per ordenança municipal.

3. La competència per imposar sancions que preveuen els paràgrafs a) i b) de l'apartat primer inclou, si s'escau, la d'acordar la intervenció cautelar del permís de circulació del vehicle. En els casos en què, d'acord amb la legislació aplicable, les sancions fermes puguin suposar la suspensió del permís de conducció, l'Ajuntament les ha de comunicar a l'Administració competent als efectes corresponents.

Article 20. *Exercici de la potestat sancionadora.*

1. D'acord amb la potestat d'autoorganització municipal, l'exercici de la potestat sancionadora per infraccions a normes de circulació correspon a l'òrgan municipal competent. Aquesta competència pot ser desconcentrada o delegada.

2. L'òrgan competent per a l'exercici de la potestat sancionadora per infraccions a normes de circulació ha de dictar resolució per escrit llevat que els òrgans administratius exerceixin la seva competència de forma verbal, cas en què el titular de la competència ha d'autoritzar una relació de les que hagi dictat de forma verbal amb expressió del seu contingut, de conformitat amb el que preveu la legislació del procediment administratiu comú.

Article 21. *Immobilització dels vehicles.*

1. A més dels altres supòsits que preveu la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor, i seguretat viària, els agents de l'autoritat poden immobilitzar els

vehicles i prohibir-ne la circulació en els casos que superin els nivells de gasos, fums i sorolls permesos per les ordenances municipals segons el tipus de vehicle, d'acord amb el que disposa l'article 18.3 d'aquesta Llei, mentre no siguin solucionades les deficiències que originen les molèsties.

2. Així mateix, poden ser immobilitzats els vehicles en els supòsits d'incompliment de les normes sobre estacionament a què es refereix l'article 19 d'aquesta Llei.

3. Els agents de l'autoritat poden immobilitzar un vehicle si comproven que no ha estat sol·licitada la renovació del seu permís de circulació, quan variï la titularitat d'aquell, dins el termini assenyalat amb aquesta finalitat per les normes establertes per reglament.

4. Els agents de l'autoritat poden denunciar el titular del vehicle en cas que sigui resident a Barcelona si incompleix l'obligació d'acreditar, juntament amb la documentació preceptiva del vehicle, el document que justifiqui el pagament o l'exempció, si s'escau, de l'impost de vehicles de tracció mecànica a què es refereix l'article 23.2.

Article 22. *Retirada dels vehicles.*

1. A més dels altres supòsits que preveu la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, els agents de l'autoritat han de procedir a la retirada dels vehicles de les vies urbanes i travessies a què es refereix l'article 17 i el posterior dipòsit dels vehicles esmentats quan obstaculitzin o dificultin la circulació o suposin un perill per a aquesta o estiguin incorrectament aparcats a les zones d'estacionament restringit.

2. Els agents de l'autoritat poden ordenar la retirada de vehicles de forma remota mitjançant la constatació que concorren els supòsits previstos en la normativa aplicable, a través de fotografies, filmació digital o altres mitjans tecnològics.

3. L'Ordenança municipal pot recollir, d'acord amb la normativa vigent en la matèria, els requisits i garanties que han de complir els aparells a través dels quals s'efectuï la captació, transmissió d'imatges i la seva incorporació a l'expedient administratiu.

4. Els agents de l'autoritat poden procedir a la retirada i dipòsit d'un vehicle en els casos en què es comprovi que circula sense estar proveït de la corresponent assegurança obligatòria de vehicles, sense perjudici de les competències sancionadores que estableix la legislació específica.

Article 23. *Distintius dels vehicles.*

1. A fi d'acreditar el compliment de l'obligació d'assegurament del vehicle, l'Ajuntament pot crear i regular, mitjançant la corresponent ordenança, un distintiu, per als que estiguin domiciliats al municipi de Barcelona, perquè l'exhibeixin en el vehicle, sense perjudici del que disposa l'article 22.4.

2. Per als vehicles el titular dels quals sigui resident a la ciutat de Barcelona es pot imposar l'obligació d'exhibir un adhesiu en un lloc visible del vehicle, amb la finalitat de justificar el pagament o l'exempció, si s'escau, de l'impost de vehicles de tracció mecànica. En tot cas, si l'obligació no s'imposa, el titular del vehicle, quan sigui requerit per fer-ho pels agents de l'autoritat, ha d'acreditar el compliment de les seves obligacions fiscals en la matèria exhibint el justificant preceptiu.

3. Els referits distintius, en el supòsit que siguin implantats, els regula l'Ajuntament en les seves característiques i ús, i la seva possible substitució per altres

mitjans, fins i tot digitals, que permetin als agents de l'autoritat controlar, amb immediatesa, el compliment d'aquelles obligacions.

Article 24. Personal auxiliar de la Guàrdia Urbana.

1. L'Ajuntament pot nomenar personal auxiliar per controlar l'adequada utilització de les parades i estacionaments a la via pública i denunciar les conductes contràries a les normes que regulin la seva utilització.

2. Les denúncies realitzades per personal auxiliar, sense perjudici de les formalitats i requisits de procediment exigits per la norma, són utilitzades com a element probatori per acreditar els fets objecte de les denúncies. A l'expedient administratiu que es pugui instruir, s'hi ha d'incorporar una imatge del vehicle, ja sigui en fotografia, filmació digital o altres mitjans tecnològics, que permetin acreditar els fets de la denúncia formulada.

Article 25. Ordenació del trànsit.

1. Per a l'exercici de les funcions d'ordenar, senyalitzar i dirigir el trànsit en el nucli urbà, d'acord amb el que estableixen les normes de circulació, per acord del Consell Municipal es pot crear un cos de funcionaris, de conformitat amb l'autorització que conté l'apartat 3 de l'article 53 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, afegit per la disposició adicional quinzena de la Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre.

2. Els esmentats funcionaris no s'integren en les forces i cossos de seguretat i, en l'exercici de les seves funcions, tenen la consideració d'agents de l'autoritat subordinats als membres de la Guàrdia Urbana de l'Ajuntament de Barcelona.

Article 26. Notificació de les sancions.

1. Les notificacions que s'hagin de practicar en la tramitació dels procediments sancionadors en matèria de trànsit es poden encomanar a personal auxiliar. En els casos degudament acreditats en l'expedient administratiu en què aquest personal auxiliar hagi intentat la notificació i no hagi estat possible el lliurament, en els quals es desconegui el domicili de l'interessat o aquest estigui absent del seu domicili, s'entén complert el tràmit mitjançant la publicació en el butlletí oficial de la província i en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament.

2. En tot cas, l'Ajuntament ha de fomentar que els ciutadans puguin rebre, a més de la notificació efectuada d'acord amb el que preveu la legislació reguladora del procediment administratiu comú, comunicacions dels procediments sancionadors que els afectin a través de mitjans tecnològics, informàtics, de telecomunicacions o a través de la seva exposició pública a la seu municipal més pròxima al domicili de l'interessat.

Article 27. Procediments de recaptació i embargament.

1. D'acord amb la potestat d'autoorganització municipal, la competència per a la iniciació, tramitació i resolució de procediments de recaptació executiva de les sancions de circulació correspon als òrgans municipals competents.

2. La tramitació dels procediments de recaptació executiva es realitza de conformitat amb les normes generals d'aplicació. S'exceptua d'aquestes regles l'ordre que s'ha d'observar en l'embargament de béns del deutor, supòsit en què immediatament després dels

diners en efectiu o en comptes oberts a les entitats de dipòsit es pot procedir a l'embargament del vehicle amb el qual s'hagi comès la infracció objecte de la sanció, sense perjudici de seguir després l'ordre establert a les normes de recaptació corresponents.

Article 28. Despeses per immobilització del vehicle.

Les despeses que s'originin com a conseqüència de la immobilització del vehicle són per compte del titular, que ha d'abonar-les o garantir-ne el pagament com a requisit previ a aixecar aquesta mesura.

Article 29. Col·laboració interadministrativa.

Les autoritats municipals competents per imposar les sancions de circulació poden sol·licitar d'altres autoritats d'altres administracions del mateix o de diferent nivell, d'acord amb el principi de col·laboració interadministrativa i els oportuns convenis, l'execució de les ordres d'embargament que hagin tramitat respecte a infractors que hagin estat sancionats per l'Ajuntament de Barcelona, sense perjudici del que estableix l'article 8 del text refós de la Llei d'hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

CAPÍTOL VI

Seguretat ciutadana

Article 30. Competències de l'Ajuntament de Barcelona.

1. Correspon a l'Ajuntament de Barcelona col·laborar amb les administracions competents en la prevenció, manteniment i restabliment de la seguretat ciutadana, i intentar garantir-la pel que fa als actes que ocasionin molèstia social o danys sobre béns i persones a la via pública, sense perjudici de les competències que en aquesta matèria li atribueix la Llei de Catalunya 22/98, de 30 de desembre, de la Carta Municipal de Barcelona i altra legislació vigent.

2. Les ordenances municipals poden considerar infracció administrativa tant la prestació de serveis com el subministrament de béns a l'espai públic sense llicència municipal com la demanda o adquisició de tals serveis o béns. En garantia del compliment de les ordenances, els agents de l'autoritat poden decomissar els estris, gènere i diners, si s'escau, objecte de la infracció administrativa.

3. En la imposició de sancions per l'incompliment de deures, prohibicions o limitacions que contenen les ordenances per resolució motivada de l'òrgan que resolgui l'expedient sancionador, es pot substituir la sanció econòmica per treballs en benefici de la comunitat, l'assistència obligatòria a cursos de formació, a sessions individualitzades o qualsevol altra mesura alternativa que tingui la finalitat de sensibilitzar l'infractor sobre quines són les normes de conducta a l'espai urbà o reparar el dany moral de les víctimes.

Article 31. Participació de l'Estat a la Junta Local de Seguretat de Barcelona.

1. La Junta Local de Seguretat de Barcelona exerceix les funcions que li atribueix la seva normativa reguladora.

2. En les sessions de la Junta Local de Seguretat de Barcelona, hi poden participar com a vocals, d'acord amb l'Administració de l'Estat, els comandaments de les forces i cossos de seguretat de l'Estat que tinguin res-

ponsabilitats funcionals al municipi, així com, si s'escau, un jutge o magistrat designat per la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia i un fiscal designat pel fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia.

Article 32. *Participació de membres del poder judicial i del ministeri fiscal en els òrgans consultius i de participació ciutadana en matèria de seguretat ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona.*

En el supòsit que l'Ajuntament de Barcelona constitueixi un òrgan consultiu i de participació en matèria de seguretat ciutadana, la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i el fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya poden designar representants en l'òrgan esmentat.

Article 33. *Competències de l'alcalde de Barcelona en matèria de seguretat.*

L'alcalde de Barcelona, en matèria d'execució d'acords de la Junta Local de Seguretat, disposa de les competències que li atorga la legislació estatal i autonòmica. L'alcalde informa anualment el Ple sobre el seguiment dels acords de la Junta Local de Seguretat.

Article 34. *La Guàrdia Urbana de Barcelona.*

La Guàrdia Urbana de Barcelona, sota la dependència jeràrquica de l'alcalde de Barcelona, actua com a policia administrativa, policia de seguretat i assistencial i policia judicial, en els termes de la normativa estatal i autonòmica aplicable.

Article 35. *La Guàrdia Urbana de Barcelona com a policia administrativa i policia de seguretat.*

La Guàrdia Urbana de Barcelona com a policia administrativa i de seguretat exerceix totes les competències que li atribueixen la normativa estatal i autonòmica aplicable.

TÍTOL III

Justícia de proximitat

Article 36. *L'Administració de justícia a la ciutat de Barcelona.*

El poder judicial i el servei públic de l'Administració de Justícia a la ciutat de Barcelona els exerceixen els òrgans jurisdiccionals actualment determinats a la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Article 37. *Naturalesa de la justícia de proximitat.*

1. La justícia de proximitat es pot implantar al terme municipal de la ciutat de Barcelona de conformitat amb el que disposi la Llei orgànica del poder judicial.

2. La seva naturalesa, constitució, competències, demarcació, funcionament i finançament es regulen de conformitat amb el que determinin, si s'escau, la Llei orgànica del poder judicial i les respectives lleis sectorials.

3. La llengua catalana s'utilitza en la justícia de proximitat d'acord amb el que disposi la legislació vigent a Catalunya, en especial la Llei orgànica del poder judicial.

TÍTOL IV

Règim financer especial

CAPÍTOL I

Principis generals del règim financer especial

Article 38. *Principis de la hisenda municipal de Barcelona.*

La hisenda municipal de Barcelona s'ajusta als principis següents:

a) Suficiència financera per a l'exercici de les funcions que la llei atribueix al municipi de Barcelona, d'acord amb el que preveu l'article 142 de la Constitució.

b) Autonomia per establir i exigir tributs i preus públics de conformitat amb la Constitució i les lleis.

c) Equitat, capacitat econòmica, justícia, generalitat, igualtat, progressivitat i no-confiscatorietat.

d) Solidaritat en el marc de la cooperació internacional.

Article 39. *Recursos de la hisenda municipal de Barcelona.*

La hisenda municipal de Barcelona està constituïda per:

a) Els ingressos procedents del seu patrimoni i altres de dret privat.

b) Els tributs propis, inclosos els de caràcter no fiscal que es puguin crear per llei.

c) Les participacions en els ingressos de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya, i, si s'escau, la cessió de tributs d'aquestes administracions.

d) Les subvencions i transferències.

e) Els preus públics.

f) Els recàrrecs legalment previstos sobre els tributs de les comunitats autònomes o d'altres entitats locals.

g) Els procedents d'operacions financeres i de crèdit.

h) El producte de les multes i sancions.

i) Les altres prestacions de dret públic.

CAPÍTOL II

Els recursos tributaris

SECCIÓ I. NORMES COMUNES

Article 40. *Normativa aplicable.*

L'aplicació de les disposicions en matèria tributària del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, té lloc al municipi de Barcelona amb les especialitats recollides en el present capítol.

Article 41. *Bonificacions en tributs locals.*

1. L'Ajuntament de Barcelona pot establir, mitjançant una ordenança fiscal, una bonificació de fins a un màxim del 5 per cent en la quota líquida dels tributs locals amb la finalitat de fomentar la col·laboració en la recaptació d'aquests tributs.

2. Igualment, l'Ajuntament de Barcelona pot establir, mitjançant una ordenança fiscal, una bonificació de fins a un màxim del 5 per cent en la quota líquida dels

tributs locals amb la finalitat de fomentar activitats de contingut social, cultural, historicoartístic o de foment de l'ocupació prioritzades en el Pla general d'acció municipal, si aquest així ho estableix expressament. Aquesta bonificació l'acorda el Consell Municipal, a sol·licitud del subjecte passiu, per vot favorable de la majoria simple dels seus membres.

Article 42. *L'autoliquidació en tributs locals.*

1. El procediment d'autoliquidació es pot aplicar a tots els tributs i preus públics municipals, tant en el moment d'alta com en els pagaments anuals periòdics, en els termes que estableixen les ordenances fiscals.

2. Les ordenances també regulen els casos i el procediment en què les dites autoliquidacions es puguin realitzar a través d'una única autoliquidació anual integrada.

Article 43. *Especialitats en la recaptació dels tributs municipals.*

1. La recaptació en període voluntari dels tributs municipals es pot efectuar en un sol rebut, quan així ho estableixin les ordenances fiscals. Si s'escau, l'Ordinanza fiscal pot establir que la quota resultant del rebut únic s'ingressi per dotzenes parts a cadascun dels mesos de l'any natural.

2. L'Ajuntament de Barcelona pot refundre les taxes, contribucions especials i preus públics que recaiguin sobre el mateix subjecte passiu i tinguin bases imposables anàlogues. En cap cas la refosa pot implicar un gravamen global d'import superior al del conjunt de les exaccions refoses o unificades.

3. Les ordenances reguladores de cadascuna de les taxes, contribucions especials i preus públics a què es refereix l'apartat anterior es poden refundre en una de sola que comprengui els diversos tributs refosos.

Article 44. *Col·laboració amb l'Administració tributària.*

Els funcionaris públics, inclosos els professionals oficials, estan obligats a col·laborar amb l'Administració tributària municipal subministrant tota classe d'informació amb transcendència tributària de la qual disposin, en els termes que estableixin les ordenances fiscals municipals dins del que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 45. *Òrgan competent per a l'aplicació dels tributs i altres ingressos de dret públic municipals.*

1. La gestió, inspecció i recaptació dels tributs, preus públics municipals, multes i altres ingressos de dret públic es porten a terme per qualsevol de les formes de gestió directa per ens de dret públic establertes en les lletres a) i b) de l'apartat 3 de l'article 45 de la Llei del Parlament de Catalunya 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta Municipal de Barcelona. Per a la seva aplicació s'estableixen serveis de col·laboració amb entitats de crèdit i d'estalvi.

2. La provisió de constrenyiment, així com els successius actes posteriors fins a la finalització del procediment de recaptació, són dictats per l'òrgan que porti a terme les funcions expressades a l'apartat anterior.

Article 46. *Recursos contra els actes d'aplicació dels tributs i ingressos de dret públic municipals.*

1. Contra els actes de l'Administració municipal d'aplicació dels tributs locals i altres ingressos de dret públic que siguin de competència municipal es pot interposar, en el termini d'un mes, un recurs d'alçada davant l'alcalde, i s'aplica el règim jurídic del recurs que regula l'article 14 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

2. La resolució d'aquest recurs d'alçada posa fi a la via administrativa i en contra només es pot interposar recurs contenciós administratiu.

3. El recurs d'alçada a què es refereix aquest article s'entén sense perjudici dels supòsits en els quals la Llei preveu la reclamació economicoadministrativa contra actes dictats en via de gestió dels tributs locals.

Article 47. *Consell Tributari.*

1. El Consell Tributari és l'òrgan especialitzat al qual s'encomanen, en els termes que preveu el seu Reglament orgànic, les funcions següents:

a) Dictaminar les propostes de resolució de recursos interposats contra els actes d'aplicació dels tributs i preus públics i altres ingressos de dret públic.

b) Informar, amb caràcter previ a la seva aprovació provisional, les ordenances reguladores dels ingressos de dret públic.

c) Atendre les queixes i suggeriments que presentin els contribuents sobre el conjunt de l'activitat tributària municipal.

d) Elaborar estudis i propostes en matèria tributària, quan ho sol·licitin els òrgans municipals competents.

2. El funcionament del Consell Tributari es basa en criteris d'independència tècnica, objectivitat, celeritat i gratuïtat. La seva composició, competències, organització i funcionament es regula, en el que no determina aquesta Llei, pel Reglament orgànic.

3. El Reglament orgànic, d'acord amb la legislació tributària de caràcter general, pot regular la possibilitat de substituir la proposta de resolució del recurs d'alçada per procediments de conciliació o mediació, quan es tracti d'impugnacions de bases imposables dels tributs locals.

4. El Consell Tributari està constituït per un mínim de tres i un màxim de nou membres, designats per Decret d'Alcaldia entre persones de reconeguda competència tècnica en la matèria que li és pròpia, escoltats els portaveus dels diferents grups municipals i donant-ne compte al Consell Municipal.

5. El mandat dels membres del Consell Tributari és de quatre anys, renovable per quatre més. La renovació s'ha de fer per meitats cada dos anys, després d'haver-se constituït el Consistori i a la meitat del període interelectoral. Durant el seu mandat els membres del Consell són inamovibles.

6. El Consell Municipal aprova el Reglament orgànic del Consell Tributari i aquest es pot dotar de normes internes de funcionament, en el marc d'aquesta Llei i del Reglament orgànic municipal.

Article 48. *Beneficis fiscals per raó de mecenatge.*

Els beneficis fiscals establerts per a les donacions, donatius i aportacions per raó de mecenatge són aplicables a les que es facin a favor de l'Ajuntament de

Barcelona i a les entitats sense fins lucratiu en què aquest participi, quan es compleixin els requisits que preveu la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

SECCIÓ II. IMPOSTOS

Article 49. *Impost sobre béns immobles.*

1. Correspon al municipi de Barcelona, en el seu àmbit territorial, la gestió tributària de l'impost sobre els béns immobles.

En el marc de la normativa aplicable, correspon al municipi de Barcelona, en relació amb la gestió cadastral, l'exercici de les funcions següents:

- La notificació dels valors cadastrals.
- Emetre informe sobre els recursos que s'interposin, davant l'Administració competent, contra l'aprovació de les ponències de valors cadastrals.

2. La resta de les funcions cadastrals, llevat de les que preveu el segon paràgraf de l'article 4 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, poden ser exercides per l'Ajuntament de Barcelona a través de les oportunes fórmules de col·laboració, incloses les consorcials, que s'acordin amb l'Administració competent.

Article 50. *Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.*

El pagament de la quota que resulti de la liquidació provisional de l'impost és condició necessària per a l'obtenció de la llicència d'obres.

Article 51. *Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana.*

1. En els fets imposables d'aquest tribut el període de generació del qual sigui inferior a l'any, a excepció de les transmissions gratuïtes per causa de mort, la base imposable es troba aplicant al valor del terreny en el moment de la meritació, derivat del que disposen els apartats 2 i 3 de l'article 107 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, el percentatge d'increment que estableixi l'Ordenança fiscal, sense superar el límit del 5 per cent anual.

2. El percentatge anual d'increment que aprovi l'Ordenança fiscal s'aplica en funció dels mesos complets durant els quals s'hagi generat l'increment gravat.

SECCIÓ III. TAXES

Article 52. *Taxes.*

El municipi de Barcelona pot exigir taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local, així com per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives de competència local que es refereixin als subjectes passius, els afectats o els beneficiaris de manera particular, en els casos que estableixen les disposicions de règim comú.

SECCIÓ IV. CONTRIBUTIONS ESPECIALS

Article 53. *Contribucions especials.*

1. Constitueix el fet imposable de les contribucions especials l'obtenció pel subjecte passiu d'un benefici o

d'un augment de valor dels seus béns, com a conseqüència de la realització d'obres públiques o de l'establiment o ampliació dels serveis públics de caràcter local pel municipi de Barcelona.

2. Quan la realització de les obres o l'establiment o ampliació dels serveis suposin la millora, renovació o rehabilitació d'una zona, s'ha d'aprovar un expedient previ de la seva delimitació, en el qual s'han d'incloure tots els estudis, de caràcter urbanístic i econòmic, que acreditin la necessitat d'imposar les contribucions especials en l'àmbit territorial de què es tracti.

3. En el supòsit de l'apartat anterior, el subjecte passiu té l'opció de satisfer la quota que li correspongui en un sol o diversos pagaments durant el període d'execució de l'obra o implantació del servei, o fraccionar-la en el màxim termini que estableix l'expedient d'imposició. En aquest últim cas, l'Ajuntament exigeix el pagament dels interessos corresponents.

CAPÍTOL III

Participacions, subvencions i transferències

Article 54. *Participació del municipi de Barcelona en els tributs de l'Estat.*

1. El municipi de Barcelona participa en els ingressos de l'Estat d'acord amb el que preveu el capítol tercer del títol segon del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, així com en el que disposa l'article 161 de la dita Llei, tenint en compte les reformes que l'esmentada normativa pugui tenir en el futur, a través d'un sistema de cessió i/o participació en els impostos estatals.

2. El finançament d'institucions amb àmplia projecció i rellevància del municipi de Barcelona té lloc en els termes que preveuen els convenis a què es refereix l'article 5 d'aquesta Llei.

3. El finançament de l'àrea metropolitana de Barcelona es produeix d'acord amb el que estableix la disposició addicional segona.

Article 55. *Subvencions i transferències.*

L'Ajuntament pot sol·licitar i, si s'escau, rebre subvencions i transferències de programes de l'Administració de l'Estat, de la Generalitat o d'altres administracions incloses les europees, internacionals, públiques o ens privats, respectant en qualsevol cas les regulacions vigents.

CAPÍTOL IV

Planificació econòmica, pressupost i despesa pública

SECCIÓ I. PLANIFICACIÓ ECONÒMICA

Article 56. *Sistema de planificació de l'Ajuntament de Barcelona.*

1. El sistema de planificació de l'Ajuntament de Barcelona comprès en el present article pot ser desplegat a través del corresponent Reglament orgànic municipal, i comprèn els instruments següents:

- El Programa d'actuació municipal.
- El Pla d'inversions.

- c) El Pla financer.
- d) Els pressupostos generals del municipi.
- e) El Pla de tresoreria.

2. El Programa d'actuació municipal, proposat per l'equip de Govern i aprovat pel Ple, amb una vigència igual a la del mandat, comprèn els objectius i polítiques que es preveu portar a terme en els quatre anys del mandat electoral en les diferents activitats i serveis realitzats per l'Ajuntament de Barcelona i les seves entitats i societats mercantils dependents. Durant la seva vigència el Pla pot ser objecte de modificació o revisió.

El Programa d'actuació municipal té naturalesa de directriu i com a tal ha de ser seguit per tots els òrgans de govern municipals en relació amb les finalitats i objectius que estableixi.

3. El Pla d'inversions, proposat per l'equip de Govern i aprovat pel Ple, incorpora els projectes d'inversió que es preveuen realitzar en els quatre anys del mandat. Aquest Pla és objecte de revisió anual, i cada projecte d'inversió que s'hi inclou l'ha d'aprovar l'òrgan competent municipal, en funció de la seva quantia i durada, i s'ha d'incorporar en els pressupostos anuals de la Corporació.

4. El Pla financer, aprovat per l'òrgan competent de l'Ajuntament, estableix els objectius i polítiques economicofinanceres que es porten a terme en els quatre anys del mandat municipal, de manera que integren les diverses accions previstes en el Programa d'actuació municipal i en el Pla d'inversions i realitzen una previsió del seu finançament. D'aquest Pla, se n'ha de donar compte al Ple i ha de ser objecte de revisió anual.

5. Els pressupostos generals del municipi constitueixen l'expressió xifrada, conjunta i sistemàtica de les obligacions que, com a màxim, poden reconèixer l'entitat i els seus organismes locals i dels drets que prevegin liquidar durant l'exercici corresponent, així com de les previsions d'ingressos i despeses de les entitats públiques empresarials i de les societats mercantils dependents del municipi.

6. Per tal de donar compliment al principi de solidaritat recollit a l'article 38.d) d'aquesta Llei, en els pressupostos generals del municipi de cada any es concreta, a través d'un procés de cooperació ciutadana, l'assignació de crèdits, d'acord en cada moment amb les recomanacions dels organismes internacionals.

7. El Pla de tresoreria aprovat per l'òrgan competent municipal preveu els cobraments i pagaments de l'Ajuntament de Barcelona en el corresponent exercici pressupostari, i, com a conseqüència, els excedents i dèficits transitoris de Tresoreria, amb el propòsit d'administrar els fons de manera que permetin satisfer puntualment les obligacions de pagament, i s'ha de recollir la prioritat de les despeses de personal i de les obligacions contraetes en exercicis anteriors. El Pla s'ha de revisar mensualment en funció de l'evolució pressupostària.

Article 57. *Administració dels sistemes de planificació.*

L'administració dels sistemes de planificació és competència de l'òrgan especialitzat que determini el Reglament orgànic municipal.

Article 58. *Principis que informen la gestió economicofinancera.*

Els principis que informen la gestió economicofinancera són els següents:

a) La separació de la fiscalització de la gestió del sistema comptable.

b) El sistema comptable es basa en els principis comptables generalment acceptats i la seva organització s'ajusta a les normes que aprovi el Ministeri d'Economia i Hisenda.

c) El pressupost és l'àmbit en què es realitza la fiscalització i el control de legalitat pressupostària.

d) El seguiment dels costos dels serveis.

e) L'establiment de l'auditoria externa dels comptes individuals i consolidats de l'Ajuntament i dels seus organismes autònoms locals, entitats públiques empresarials i societats mercantils, d'acord amb els principis comptables d'acceptació general. L'auditoria està a disposició del Consell Municipal abans de l'aprovació dels comptes generals.

f) L'assignació de recursos, d'acord amb els principis d'eficàcia i eficiència, s'ha de fer en funció de la definició i el compliment d'objectius.

SECCIÓ II. COMPTABILITAT

Article 59. *Sistema d'informació comptable: estructura.*

1. El sistema d'informació comptable de l'Ajuntament de Barcelona està integrat pels subsistemes següents:

- a) Comptabilitat pressupostària.
- b) Comptabilitat patrimonial.
- c) Comptabilitat analítica.
- d) Consolidació de comptes.

2. L'Ajuntament de Barcelona i els seus organismes autònoms locals queden sotmesos al règim de comptabilitat pública. Les societats mercantils en el capital de les quals tingui participació total o majoritària l'Ajuntament de Barcelona estan sotmeses al règim de comptabilitat pública en els termes de l'apartat 2 de l'article 200 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Article 60. *Comptabilitat patrimonial.*

La comptabilitat patrimonial s'ha de fer d'acord amb els principis comptables generalment acceptats i permet determinar el resultat economicopatrimonial.

Article 61. *Comptabilitat analítica.*

La comptabilitat analítica posa de manifest i permet el control dels costos i rendiments de les activitats i serveis municipals.

Article 62. *Consolidació comptable.*

La consolidació comptable integra els comptes de l'Ajuntament de Barcelona, dels seus organismes autònoms locals, les entitats públiques empresarials i les societats mercantils dependents.

Article 63. *Sistema d'informació comptable: procediments.*

1. El sistema d'informació comptable es desenvolupa en suports informatitzats que incorporen els principals avenços tecnològics en matèria de transmissió, tractament de dades i gestió d'expedients.

2. L'organització i els procediments administratius i de control s'adapten a les característiques tecnològiques del sistema.

Article 64. *Sistema comptable, comptes anuals i compte general.*

L'administració del sistema comptable i la formulació dels comptes anuals i del compte general són competència de l'òrgan especialitzat sota la responsabilitat de l'òrgan de gestió que estableixi el Reglament orgànic municipal, sense perjudici de les funcions de fiscalització del compte general per part de la intervenció que els rendeix davant la Comissió de Comptes.

SECCIÓ III. OPERACIONS DE CRÈDIT I TRESORERIA

Article 65. *Tresoreria. Gestió de la recaptació.*

1. Constitueixen la Tresoreria de l'Ajuntament tots els recursos financers, siguin diners, valors o crèdits, tant per a operacions pressupostàries com no pressupostàries.

2. Les disponibilitats de la tresoreria i les seves variacions queden subjectes a intervenció i al règim de comptabilitat pública.

Article 66. *Finançament. Crèdit públic i privat.*

Per al finançament de les inversions, així com per a la substitució total o parcial d'operacions preexistents, l'Ajuntament de Barcelona, els seus organismes autònoms, els seus ens dependents i societats mercantils que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos comercials, poden recórrer al crèdit públic i privat a llarg termini, en qualsevol de les seves formes.

Article 67. *Deute públic.*

El deute públic de l'Ajuntament de Barcelona i els títols valors de caràcter equivalent emesos per aquest gaudeixen dels mateixos beneficis i condicions que el deute públic emès per l'Estat, en els termes que estableix l'article 49 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Article 68. *Informe de la Intervenció.*

La concertació o modificació de qualsevol operació s'han d'acordar amb l'informe previ de la Intervenció en què s'analitza, especialment, la capacitat de l'entitat local per fer front, en el temps, a les obligacions que en derivin.

Article 69. *Concertació d'operacions de crèdit a llarg termini.*

L'alcalde pot concertar les operacions de crèdit a llarg termini previstes en el pressupost l'import acumulat del qual, dins de cada exercici econòmic, no superi el 10 per cent dels recursos de caràcter ordinari previstos en l'esmentat pressupost. Una vegada superat aquest límit, l'aprovació correspon al Ple del Consell Municipal.

Per a la concertació per l'Ajuntament de Barcelona, els seus organismes autònoms, entitats públiques i societats mercantils dependents que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb

ingressos de mercat, de noves operacions de crèdit a llarg termini, en qualsevol de les seves modalitats, no es requereix cap autorització externa sempre que es compleixin les condicions següents:

a) Que dels estats financers que reflecteixin la liquidació dels pressupostos, els resultats corrents i els resultats de l'activitat ordinària de l'últim exercici, se'n dedueixi un estalvi net positiu. A aquests efectes s'entén per estalvi net el definit en el paràgraf 2 de l'article 53.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

b) Quan el volum total del capital viu de les operacions de crèdit vigents a curt i a llarg termini, inclòs el risc dels avals i l'import de l'operació projectada, sigui igual o inferior al 110 per cent dels ingressos corrents liquidats o meritats en l'exercici immediatament anterior, segons les xifres deduïdes dels estats comptables consolidats de l'Ajuntament de Barcelona i dels ens esmentats anteriorment. A aquests efectes, se segueixen els criteris de còmput que preveu l'article 53.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

c) Quan es compleixi el principi d'estabilitat pressupostària que estableix la Llei 18/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària.

En cas que no es compleixi alguna de les condicions esmentades, l'Ajuntament de Barcelona ha de sol·licitar autorització als òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda o de la Generalitat de Catalunya, segons correspongui d'acord amb el text refós de Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Els òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda i de la Generalitat de Catalunya han de tenir coneixement de les operacions de crèdit que no requereixin autorització, en la forma en què per reglament s'estableixi. En qualsevol cas, es facilita la informació necessària per a la verificació del compliment de les condicions anteriorment esmentades.

L'apartat 5 de l'article 53 del text refós de Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, és aplicable al municipi de Barcelona.

Article 70. *Reglament orgànic i funcions financeres.*

El Reglament orgànic municipal determina l'òrgan o òrgans especialitzats als quals correspongui l'exercici de les funcions següents:

a) La direcció financera de la Corporació.
b) El pagament de les obligacions, quan aquestes siguin fermes.

c) La concertació d'operacions de tresoreria, d'acord amb les bases d'execució del pressupost i el Pla financer aprovat, amb els límits establerts a l'article 51 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

d) L'administració dels excedents de Tresoreria.
e) La gestió del deute municipal i en general de les operacions financeres.

SECCIÓ IV. FISCALITZACIÓ I AUDITORIA

Article 71. *Sistema de fiscalització i auditoria.*

El sistema de fiscalització i auditoria de la gestió econòmica i financera de l'Ajuntament de Barcelona es desenvolupa en un triple vessant:

- a) Funció de control de la legalitat.
- b) Funció de control financer.
- c) Funció de control d'eficàcia.

Article 72. *Control de legalitat.*

1. La funció de control de la legalitat té per objecte fiscalitzar els actes que donin lloc a:

- a) Modificació de crèdits inicials.
- b) Reconeixement de drets i obligacions de contingut econòmic.
- c) Cobraments i pagaments.

2. La finalitat de la fiscalització és la comprovació que la gestió i la comptabilització pressupostària s'ajusten a les disposicions legals aplicables en cada cas.

3. L'exercici de la funció de fiscalització s'ajusta al que disposa el text refós de Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, i entre d'altres funcions, comprèn:

- a) La intervenció crítica prèvia de tot acte que impliqui la modificació de crèdits inicials.
- b) La comprovació de la legalitat pressupostària, mitjançant tècniques de mostreig, dels actes que donin lloc al reconeixement de drets i obligacions de contingut econòmic.
- c) La presa de raó en comptabilitat, que consisteix en la comprovació que els sistemes d'informació estan elaborats de tal manera que garanteixin que:

Tota operació sigui registrada en la comptabilitat pressupostària d'acord amb les regles predeterminades, sota la responsabilitat de l'òrgan competent de la comptabilitat.

Els controls incorporats siguin efectius i no permetin el registre de despeses amb crèdit insuficient, ni el pagament indegut d'obligacions.

El procés d'agregació comptable permeti accedir a cada operació individual original.

Article 73. *Funcions de la Intervenció General de l'Ajuntament.*

1. La Intervenció General de l'Ajuntament és l'òrgan encarregat de la fiscalització, i comprèn les funcions recollides a l'apartat 2 de l'article 214 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

2. La disconformitat de l'òrgan interventor en el fons o en la forma dels actes de fiscalització prèvia dona lloc a la formulació d'objeccions per escrit abans de l'adopció de l'acord o resolució. D'aquestes objeccions, se n'ha de donar compte a la Comissió Especial de Comptes.

3. Les actuacions de fiscalització realitzades amb posterioritat i les comprovacions relatives a la presa de raó dels sistemes d'informació donen lloc a un informe escrit sobre les conclusions obtingudes i recomanacions proposades que s'han de traslladar a la Comissió de Comptes del Ple.

Article 74. *Funció de control financer.*

La funció de control financer té per objecte comprovar el funcionament economicofinancer dels serveis i s'ha de portar a terme mitjançant auditoria externa als comptes anuals individuals i consolidats de l'Ajuntament, dels seus organismes autònoms locals, de les

seves entitats públiques empresarials i de les societats mercantils, sense perjudici de les funcions que corresponguin a l'interventor.

Article 75. *Control d'eficàcia.*

1. La funció de control d'eficàcia té per objecte la comprovació periòdica dels objectius, així com l'anàlisi del cost de funcionament i el rendiment de les activitats i serveis i inversions municipals.

2. La seva execució és competència d'òrgans especialitzats, encarregats del control de la gestió, que determini el Reglament orgànic municipal.

Article 76. *Tresoreria municipal.*

1. Són competències de la Tresoreria municipal:

a) La formalització mensual de les actes d'arqueig de fons dipositats en caixes d'efectiu i en comptes bancaris i la seva conciliació amb els saldos comptables de Tresoreria.

b) La custòdia de valors i efectes dipositats en la Tresoreria, el seu arqueig anual i conciliació amb els respectius saldos de la comptabilitat economicofinancera.

c) L'autorització, juntament amb l'ordinador de pagaments i l'interventor, de les ordres de pagament que es girin contra els comptes oberts en les entitats de dipòsit.

2. Els moviments interns de fons que impliquin traspessos entre comptes corrents o comptes financers de col·locació d'excedents de tresoreria, i que s'efectuïn mitjançant transferències o ordre bancària interna, requereixen una sola signatura d'entre les indicades en el punt c) anterior.

3. Els dipòsits i fiances que garanteixin el compliment d'obligacions de naturalesa tributària, urbanística, expropiatòria o de serveis i contractes de titularitat municipal són constituïdes davant la Tresoreria del mateix Ajuntament de Barcelona. Els dipòsits en metàl·lic o valors no retirats pels seus titulars una vegada passats vint anys del compliment efectiu de l'obligació garantida són declarats, amb l'avís previ a l'interessat, en abandonament, i s'apliquen al pressupost d'ingressos de l'Ajuntament.

Article 77. *Fiscalització del Tribunal de Comptes i de la Sindicatura de Comptes.*

El Tribunal de Comptes i la Sindicatura de Comptes de la Generalitat de Catalunya exerceixen les seves competències en matèria de fiscalització externa dels comptes i de la gestió econòmica, d'acord amb la normativa d'aplicació general.

Disposició addicional primera. *Targetes d'estacionament per a persones amb discapacitat.*

Les targetes d'estacionament per a persones amb discapacitat emeses per les autoritats municipals d'acord amb el model establert en la Recomanaió 98/376/CE del Consell, de 4 de juny de 1998, sobre la creació d'una targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat, tenen validesa en tot el territori estatal, amb independència del municipi de procedència del titular.

Disposició addicional segona. *Finançament de l'àrea metropolitana de Barcelona.*

Quan per Llei de la Comunitat Autònoma sigui creada l'Àrea Metropolitana de Barcelona, l'Administració General de l'Estat ha de contribuir al seu finançament en la forma que estableix el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 153 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Disposició addicional tercera. *Regulacions específiques.*

La gestió i alienació dels béns immobles, les instal·lacions, les telecomunicacions i els serveis tècnics del Ministeri de Defensa i els seus organismes públics, radicats a la ciutat de Barcelona, es regeixen per la seva legislació específica.

Disposició addicional quarta. *Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.*

En el termini d'un any s'estudia la modificació de la base imposable de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana.

Disposició addicional cinquena. *Recurs d'alçada contra actes dels districtes.*

Són objecte de recurs en alçada davant l'alcalde o alcaldessa les resolucions i els actes de tràmit emanats dels òrgans de districte que decideixin directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinin la impossibilitat de continuar el procediment, produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets i interessos legítims.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei o la contradiguin i, en particular, les següents:

- El Decret 1166/1960, de 23 de maig, pel qual es regula el règim especial per a Barcelona.
- El Decret Llei 5/1974, de 24 d'agost, pel qual es crea l'entitat municipal metropolitana.
- El Decret 3276/1974, de 28 de novembre, d'organització i funcionament de l'entitat municipal metropolitana.
- La disposició transitòria quarta de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Disposició final primera. *Pla de gestió integrada del litoral.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de subscriure el conveni al qual es refereix l'article 6.3.

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, de règim del sòl i valoracions.*

S'afegeix un nou paràgraf c) a l'apartat segon de l'article 40 de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, de règim del

sòl i valoracions, i queda redactat en els termes següents:

- «c) Que el nou ús consisteixi en la construcció d'habitatges subjectes a algun règim de protecció pública.»

Disposició final tercera. *Títols competencials.*

1. Aquesta Llei es dicta a l'empara dels següents títols competencials de l'Estat:

A l'empara de l'article 149.1.4a de la Constitució, el precepte següent: la disposició addicional tercera.

A l'empara de l'article 149.1.5a de la Constitució, els preceptes següents: els articles 32, 36 i 37.

A l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, els preceptes següents: els articles 39 a 55 i 67.

A l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, els preceptes següents: els articles 1 a 5; 8 a 11; 38; 56 a 66; 68 a 77; disposició addicional segona i disposició final segona.

A l'empara de l'article 149.1.20a, 21a i 24a de la Constitució, el precepte següent: l'article 7.

A l'empara dels articles 149.1.20a i 21a de la Constitució, el precepte següent: l'article 6.1 i 2.

A l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució, els preceptes següents: els articles 12 a 15; 17 a 29, i disposició addicional primera.

A l'empara de l'article 149.1.29a de la Constitució, els preceptes següents: els articles 30, 31 i 33 a 35.

2. Els articles 6.3, 16 i disposició final primera són aplicables únicament a l'Administració General de l'Estat.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 13 de març de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

4584 *ORDRE ITC/683/2006, de 9 de març, per la qual es regula el control metrològic de l'Estat sobre els sistemes per al comptatge i control d'afluència de persones en locals de pública concurrència. («BOE» 62, de 14-3-2006.)*

La Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia, estableix el règim jurídic de l'activitat metrològica a Espanya, règim al qual s'han de sotmetre en defensa de la seguretat, de la protecció de la salut i dels interessos econòmics dels consumidors i usuaris, els instruments